

Прийдуть до тебе три празники в гості!

Сценарій розваги для дітей різновікової групи

Святки або Святі вечори — це зимові народні гуляння, які розпочинаються на Різдво й тривають два тижні, аж до Водохреща. «Радуйся, бо прийдуть до тебе три празники в гості», — закликає народна колядка. І справді, приводів для радості у цей час вдосталь — скрізь панує світла, весела, яскрава круговерть величальних пісень, запальних жартів та щедрих частувань. Хочеться, щоб це відчуття тривало якнайдовше. Тому вже після свят пропонуємо організувати в дитячому садку розвагу на кшталт підсумкової.

Декорації та атрибути:

- велика ширма, на якій зображена святково прикрашена українська хата
- стіл зі святковою скатертиною
- горщик із кутею
- сіно
- лялька-немовля
- лави
- зірка та костюми колядників, щедрувальників
- зерно
- гостинці для колядників, щедрувальників та посипальників
- дуда.

Дійові особи:

- Господиня
- Діва Марія
- Колядники
- Щедрувальники
- Коза
- Лікар
- Посипальники

ХІД:

*Звучить весела музика, молодші діти разом із Господинею заходять до зали. Господиня пропонує їм оглянути «оселю».
Усі сідають на лави, чекають гостей, чути стук у двері — прийшли гості. До зали заходять старші діти.
Усі разом стають у велике дружнє коло, виконують пісню-привітання «Добрий день».*

Господиня:

Щиро дякую, любі друзі, що завітали сьогодні до мене в гості. За вікном морозець, зима гуляє, а в хаті тепло та затишно.

Господиня пропонує дітям сісти на килим.

Господиня:

Я люблю зиму за її сніг, морозець, за гарні мереживні сніжинки, білі замети та ковзанки. Навіть хочеться їй сказати лагідні слова:

Зимонько-голубонько
В білім козушку,
Любимо ми бігати
По твоїм сніжку.
Всім рум'яниш личенька
Ти о цій порі
І ладнаєш ковзанки
В нашому дворі.

(Любов Забашта)

Люблю зиму за те, що вона всіх розважає!

Як зима нас розважає? Що вона нам дарує? Як гадаєте? *(Відповіді дітей.)*

Який зимовий місяць зараз? *(Січень.)* Чи знаєте ви вірш про січень? Хто хоче розказати?

Діти читають вірш.

Діти (по черзі):

Місяць січень всім придбав
Подарунки щедрі.
Це сеструня Коляда
Й братик Щедрик-ведрик,
В січні скрізь лежить сніжок
Білий і лапятий,
І малий сніговичок
Тулиться до хати.

(А. Ленюк)

Господиня:

Дякую, любі діти! Сьогодні я запросила вас у гості, щоб відзначити закінчення різдвяних свят. Пригадаймо, як ми відзначали Святвечір, Різдво, Маланки та Старий Новий рік. Тож, прошу, сідайте на лави.

Звучить аудіозапис народної музики, діти сідають на лави та стільчики.

Господиня:

Різдвяні святки в січні супроводжують народні веселощі, забави, привітання. І починаються вони надвечір шостого січня. Чи знає хтось, що за традицією святкують у цей день? *(Святвечір.)* Так, правильно. Коли народився Христос, на небі засяяла зірочка — зірка щастя та радості. Син Божий народився! Розпочався зорепад, який осяяв усе небо, усю землю.

Усі діти разом співають українську колядку «Нова радість стала». Звучить фонограма пісні «Тиха ніч», музика Франца Грубера. До зали заходить Діва Марія з лялькою-немовлям на руках. Обходить залу, зупиняється в кутку, де лежить сіно, пестить «немовля», милується ним.

Господиня:

З'явилися янголи і привітали всіх, сповістили про велику радість.

Діти (разом):

Як Христос родився
Увесь світ звеселився.
І ми звеселимося.
Із Різдвом Христовим!
Будьте здорові!

Діва Марія з лялькою-немовлям виходить із зали.

Господиня:

Відтоді щороку всі люди святкують шостого січня Святвечір, а наступного дня — Різдво, народження Сина Божого Ісуса Христа. Коли у Святвечір на небі з'являється перша зірка, уся сім'я сідає вечеряти. Головною стравою на столі є кутя. Хто знає, що таке кутя? *(Відповіді дітей.)* У цей вечір традиційно носили вечерю хрещеним батькам та ходили колядувати. Діти, а чи чули ви про колядників? Хто це такі? *(Відповіді дітей.)*

Колядники несли людям радісну звістку про народження Христа. Вони ходили від хати до хати із зіркою, прикрашеною дзвіночками. Тож, може, і ви заколядуєте в моїй хаті?

Усі діти співають українську колядку «Добрий вечір тобі, пане господарю».

Колядник:

По цьому дому, по веселому,
Чи дозволите колядувати?
Колядувати, дім звеселяти,
Дім звеселяти, дітей збудити,
Христа славити!

Господиня:

Дозволяю! Колядуйте!

Колядниця:

Колядую, колядую!
І колядочку новую
На порозі ізнайшла,
В вашу хату принесла.
Тож стрічайте — привітайте,
Чим багаті, пригощайте
Колядниченьку скоренько,
Буду всьому я раденька.

Господиня:

Дякую за добру звістку, за радість, що до мого дому принесли!

Господиня дає колядникам гостинці.

Колядник:

Різдво закінчилося, а зимонька далі йде та всіх розважає. Ходімо у двір гуляти, зиму піснею вітати!

Усі стають кружка та співають пісню «Підемо у двір гуляти», слова Жанни Калюжної, музика Лідії Миргородської. Під час звучання пісні діти крокують на місці, присідають, плескають в долоні та імітують гру в сніжки. По закінченні гри господиня пропонує всім сідати на стільчики.

Господиня:

Настало 13 січня — переддень Старого Нового року, Святої Меланії, або Маланки. Увечері цього дня містами та селами ходили щедрувальники, які виряджалися у костюми тварин та народних персонажів. Чи чули ви щось про щедрувальників? *(Відповіді дітей.)* Щедрувальники співали щедрівки, славили господарів, жартували з ними. А щоб веселіше було — Козу водили. Не справжню, звісно, а ряджену.

Господиня просить старших дітей пощедрувати в її хаті. Діти та Господиня співають українську щедрівку «Ой чи є чи нема пан господар вдома» у формі діалогу.

Щедрувальник:

Пустіть Козу до хати!

Господиня:

Не пуцу, в мене хата маленька, вона все рознесе і дітей збудить.

Щедрувальник:

Та пустіть!
Де Коза ходить, там усе родить,
Де Коза буває, там все проростає,
А де не буває, там усе пропадає.
Пустіть Козу до хати!

Зі святом! Бувайте здорові, живіть радісно, а Коза наша вас розвеселить!

Звучить весела народна музика, Коза танцює, через певний час падає. Лікар оглядає Козу, дує в дуду. Коза оживає.

Господиня:

Дякую, що розвеселили, добра, здоров'я побажали. Приготувала я вам гостинці. Проходьте до хати, сідайте на лави. Надворі вже пізно, темно. Скоро ніч. Тож час відпочити, лягати спати.

Звучить коліскова. Діти вдають, що засинають. Співає півень. Усі прокидаються. Чути стукіт у двері — прийшли посипальники.

Господиня:

Хто це так рано прийшов? Ой, сьогодні ж 14 січня! Це прийшли хлопці нас привітати з Новим роком.

До зали заходять посипальники, сіють зерном.

Перший Посипальник:

Сієм, сієм, посіваєм,
З Новим роком вас вітаєм!
Посіваєм в кожній хаті —
Будьте радісні й багаті.
Сієм густо перехресним,
На добробут людям чесним,
Примовляєм з кожним кроком:
З новим щастям, з Новим роком!

Другий Посипальник:

Сію, сію засіваю,
З Новим роком вас вітаю!
Сію, сію засіваю,
Вашу хату не минаю!

Третій Посипальник:

Сійся, родися, жито, пшениця,
Всяка пашниця,
На щастя, на здоров'я,
На Новий рік,
Щоб вродило краще, як торік.

Господиня:

Дякую за привітання, за щедрі побажання! За ваші приємні слова прийміть пригощання.

Господиня роздає посипальникам гостинці.

Господиня:

Ось такими були різдвяні святки, зимові благоденні свята. І я ходила колядувати та щедрувати, як малою була. Зараз покажу вам фотографію.

Господиня обходить дітей та показує їм свою фотографію.

Господиня:

А завершувалися святки на Водохреща. Яке ж це число було? Дай Бог пам'яті. Може, хтось підкаже? (*Відповіді дітей.*) Бабуся мені розповідала, що давним-давно в той день хрестили Сина Божого в річці Йордан, відтоді й походить це свято. А як його зараз святкують? Хто знає? (*Відповіді дітей.*)

Я на Водохреща ходила до церкви святити воду. Є такий звичай: свячену воду приносять до хати та бризкають нею скрізь, «освячують» оселю. Ставайте кружка, і я побризкаю на вас цілющою водичкою.

Діти стають кружка. Господиня бризкає на дітей свяченою водою.

Господиня:

Ми дуже цікаво й весело пригадали різдвяні святки. Але скільки б не співали, а прощатися час. Тож чекаю вас у своїй хаті за рік, аби знову побажати одне одному щастя, здоров'я, достатку, веселощів та сміху!

Усі співають пісню «Скільки б не співали, а прощатись час», слова Валентина Лагоди, музика Григорія Верьовки.